

Per a R. Scott Mitchell
— M. B.

Per a la Franklin Street Public School
— J. K.

Títol original: *The Three Billy Goats Gruff* • Publicat en anglès el 2022 per Orchard Books, un segell de Scholastic Inc.

Text: © 2022 Mac Barnett • Il·lustracions: © 2022 Jon Klassen

© d'aquesta edició: Andana Editorial • Av. Aureli Guaita Martorell, 18. 46220 Picassent (València)
www.andana.net / andana@andana.net

Traducció: Marta Morros • Revisió: Maria Carbó

Queda prohibida la reproducció i transmissió total i parcial d'aquest llibre sota cap forma ni per cap mitjà electrònic o mecànic sense el permís dels titulars del *copyright* i de l'empresa editora.

ISBN: 978-84-18762-38-3
Dipòsit legal: V-2957-2022
Impress a Europa

Les il·lustracions de Jon Klassen estan fetes amb tintes, aquarel·la i grafit i s'han plasmat digitalment.
La font tipogràfica i de visualització que s'ha emprat és Cheltenham ITC Std. La direcció artística ha estat a càrrec de Patti Ann Harris, mentre que el disseny és de Doan Buu.

LES TRES CABRETES I EL TROL

Nova versió de MAC BARNETT

Il·lustracions de JON KLASSEN

Andana
editorial

Una vegada
hi havia un pont.

I a sota d'aquell pont,
hi vivia un trol.

El trol acostumava a seure sobre el fang,
la brossa i la porqueria
i escoltava,
esperava,
desitjós que algú creués
el pont que tenia sobre seu.

—Soc un trol. Només penso a menjar.
M'encanta com sonen les peülles i les potes,
i les grapes i les urpes sobre la llamborda.
M'anuncien el menjar que em duré a la boca!

El trol feia servir una unglia fastigosa
per treure's la cera de les orelles.

Tot el que havia menjat darrerament era una bota de pell
i una mica de greixum que s'havia trobat al melic.

Estava gairebé mort de gana.

Clop, clop!, clop, clop!,
va fer el pont sobre seu.

El trol es va posar ràpidament dempeus
i va grimpar fins a la llum, tot cridant:

—Qui vol anar al prat d'enfront?
Qui gosa creuar el meu pont?

Era una cabreta petita i tremolosa.

—Només soc jo —va dir la cabreta—.

Un cabreta de la família Gruff.

El trol va començar a ballar i a picar de peus.

M'encanta menjar cabrit! Deixa'm que et digui com.

M'agrada la cuixa de cabrit amb melmelada.

El cabrit fumat, a la cassola o caramel·litzat.

El cabrit amb torrades! O en un remenat!

També en amanida, però sense enciam.

O cabrit amb caragols, ben saltejat!

Tant per dinar com per sopar,

a tu, cabreta, et vull menjar.

—No ho facis! —va dir la cabreta—. Si us plau!

No et val la pena!

Estic feta una pelleringa!

El trol va mig aclucar els ulls.

Ben mirat, aquella cabreta era

més aviat escanyolida.

La petita cabreta va somriure.

—Si em deixes creuar el pont, t'explicaré un secret:

la meva germana gran passarà per aquí ben aviat,

i ella és molt més grossa i saborosa que jo.

—La teva germana gran, dius? —va comentar el trol
tot estirant-se un pèl llarg que li sortia de la barbeta—.

D'acord, pots passar.

